

Kapka

5/12/2007

Květen 2007

MĚSÍČNÍK FARNOSTÍ LAŠKOV, PŘEMYSLOVICE,
ČECHY POD KOSÍŘEM

Ave Maria

*Ave Maria, Ženo chudá a pokorná,
Nejvyšším požehnána!*

*Panno naděje, proroctví nové doby,
připojujeme se k Tvému chvalozpěvu,
abychom slavili Pánovo milosrdenství,
abychom ohlašovali příchod Království
a úplné osvobození člověka.*

*Ave Maria, pokorná služebnice Páně,
slavná Matko Kristova!
Panno věrná, svatý přibytku Slova,
nauč nás vytrvalosti v naslouchání Slovu,
poslušnosti hlasu Ducha,
pozornosti Jeho výzvam v úkrytu svědomí
a v dějinných událostech.*

*Ave Maria, Ženo bolesti a Matko živých!
Panno u kříže, nová Evo,
bud' naší průvodkyní na cestách světem,
nauč nás žít láskou Kristovou a šířit ji,
stát s Tebou u nespočetných křížů,
na nichž je Tvůj Syn stále křížován.*

z modlitby Jana Pavla II. při pouti do Lurd

Úvaha k zamyšlení...

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, kterou jsme před několika dny prožívali, a také doba, kterou prožíváme nyní, je svátkem nového života. Kristus získané vítězství nádherně využil. Především je využil pro život, pro budoucnost. Nespočinul na vavřínech! Po zmrtvýchvstání nezasedl hned po Otcově pravici. Zůstal ještě 40 dnů na zemi, aby odstranil z lidských srdcí pochybnost, aby je utvrdil ve víře, aby znovu obnovil lidstvo a zajistil mu lepší, šťastnější budoucnost - v současnosti a na věčnosti. S tímto cílem připomenul pravidla, která hlásal. Přikázal jimi žít a na nich budovat nový pořádek.

Požadavky Krista nejsou těžké, jenom jsou neměnné, stále platné. Odchylka od nich hrozí neštěstím. Člověk, když zařizuje život, při rozhodování o pořádku na světě se musí držet těchto pravidel, stejně jako se budovatel drží pravidla olovnice a hladiny. Architekt, když staví dům, může používat libovolný styl, libovolné rozměry a zdobení, jenom musí bezvýhradně používat olovnice a vodováhy. Dům, který je budován bez těchto pravidel, se dřív nebo později musí zřítit – i kdyby byl co nejlépe provedený a bohatě vybavený.

Stejně je to s naším životem.

P. Janusz

Malé křesťanské kalendárium...

Květen:

- 3. května – svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů**
- 12. května – adorační den farností Čechy pod Kosířem**
- 14. května – svátek sv. Matěje, apoštola**
- 16. května – svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka**
- 17. května – slavnost Nanebevstoupení Páně**

26. května – památka sv. Filipa Netuho, kněze

27. května – slavnost Soslání Ducha Svatého

30. května – památka sv. Zdislavy

31. května – svátek Navštívení Panny Marie

Měsíc květen je měsíc Panny Marie. Mariánská úcta je známkou katolické zbožnosti. Liturgická konstituce Druhého Vatikánského koncilu to vyjadřuje takto (čl. 103):

„Při slavení ročního okruhu tajemství Kristových uctívá svatá církev se zvláštní láskou blahoslavenou Bohorodičku Marii, která je nerozlučným poutem spjata s vykupitelským dílem svého Syna.“

Zbožnost požaduje i jiné formy, než ty, které zavádí oficiální liturgie. Liturgická konstituce (čl. 13) praví: „Tyto lidové a církevní pobožnosti, ať jsou zřetelem k liturgickým dobám uspořádány tak, aby se shodovaly s posvátnou liturgií. Z liturgie mají do jisté míry vycházet a k ní přivádět...“

Věnujme Matce Boží v měsíci květnu více pozornosti, vděčnosti a lásky. Ona nám vše mnohonásobně vrátí. Přicházejme na „májové“ pobožnosti, i když nepatří mezi pobožnosti liturgické. Maria nás každý májový večer povede do mystické zahrady svých ctností, abychom pookřáli vůní její svatosti a dokonalosti.

Julius Zeyer ve své „Zahradě mariánské“ Marii pozdravuje těmito slovy: „Ó, Panno, předurčená osvětlit tmou země, zaplaš svým světlem čistoty stíny hříchů od prahu naší lidské slabosti a učíš naše srdce čistá!“

Dne 8. května se slaví svátek „Panny Marie prostřednice všech milostí“. Boží posel zdraví Marii jako „milostiplnou“. Nazývá ji takto, jako kdyby to bylo její vlastní jméno.

V řeči bible znamená „milost“ zvláštní dar, jehož pramen je v životě samotného trojjediného Boha, který je láska. Plodem této lásky je vyvolení člověka k spáse skrze účast na nadpřirozeném životě.

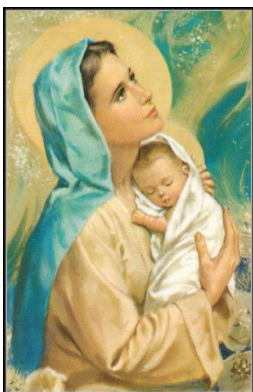
Účinek tohoto daru, této milosti, je jako pramen, který vyvěrá v duši člověka a oživuje a posvěcuje ho prostřednictvím milosti. Tak se uskutečňuje pozeňání a člověk se stává Božím dítětem.

Maria je plná milosti, protože se vtělení Slova uskutečňuje právě v ní. Ona spolupracovala jedinečným způsobem při Spasitelově díle na obnově nadpřirozeného života v lidských duších a stala se v řádu milosti naší matkou.

Maria ve své mateřské lásce pečuje o bratry svého Syna, kteří putují v mnoha nebezpečích a nesnázích. Proto je vzývána jako přímluvkyně, pomocnice, zachránkyně a prostřednice.

Měsíc květen uzavírá svátek „Navštívení Panny Marie“, který je oslavou setkání matky Mesiáše s matkou jeho předchůdce.

Sv. Alžběta je nesmírně vyznamenaná návštěvou Panny Marie. Končí svůj pozdrav slovy, kterými děkuje a blahoslaví Marii, že přijala na sebe velký úkol být matkou Kristovou – „*Velebí má duše Pána...*“. Děkujeme Bohu za Marii a učme se žít jako Maria, být tiší a pokorní, plní Boha.

Modlitby... ..

Rytířstvo Neposkvrněné - Militia Immaculatae (MI)

Co je to MI?

MI jsou první písmena latinského názvu Militia Immaculatae (Rytířstvo Neposkvrněné) a označují ctitele - následovníky Neposkvrněné Panny Marie. Rytířstvo Neposkvrněné je hnutím mariánským a apoštolským, které založil v Římě r. 1917 svatý Maxmilián Maria Kolbe. Členové hnutí se nazývají rytíři a rytířky Neposkvrněné.

Jaký je cíl MI?

Rytířstvo Neposkvrněné, ve shodě se svým Statutem, šíří, nakolik je v jeho moci, království Nejsvětějšího Srdce Ježíšova skrze Neposkvrněnou nebo lépe řečeno, slouží v poslání Neposkvrněné, které Ona plní jako Matka Církve. Jedná se o obrácení hříšníků, zvláště odpadlíků od víry a těch, kteří ještě neznají Ježíše Krista, a také o posvěcování všech pod ochranou Neposkvrněné a skrze Ni. Každý člen tohoto hnutí plní toto poslání posvěcováním sebe, aby mohl dávat ze své plnosti také druhým.

Co je charakteristické pro MI?

Rytířstvo Neposkvrněné slouží dílu evangelizace. Působí výlučně

prostřednictvím Neposkvrněné jako Její nástroj. Snaží se uvádět do života článek víry o Neposkvrněném početí Panny Marie, tzn. používat praktické závěry plynoucí z této pravdy. Proto se členové zcela odevzdávají do rukou Neposkvrněné, aby mohli plnit Její vůli, a také se snaží o to, aby se Neposkvrněná stala Královnou všech lidských srdcí. Věří, že tímto způsobem uskuteční co nejrychleji a nejdokonaleji vítězství Ježíše Krista na celém světě, Jeho vládu v lidských duších. Jakých prostředků používá MI ve svém apoštolátu? Rytířstvo Neposkvrněné využívá všech mravně dobrých prostředků. Jejich volbu přenechává horlivosti a rozvaze členů. Jako nejučinnější doporučuje modlitbu, pokání a dobrý příklad. Dle okolností využívá hromadné sdělovací prostředky (tisk, rozhlas atd.). Mnoho lze udělat pro rozšíření díla Neposkvrněné půjčováním anebo kolportáží časopisu „Immaculata“ a propagováním Zázračné medailky.

Jaké jsou podmínky členství v MI?

- 1. Zcela se odevzdat Neposkvrněné jako nástroj do Jejích rukou.** To je základní podmínka. Podstatou Rytířstva Neposkvrněné, jak píše sv. Maxmilián, je úplné odevzdání se Neposkvrněné. A proto ti, kdo vstupují do MI, prosí Neposkvrněnou, aby je celé úplně přijala jako svou věc a vlastnictví a učinila s nimi jakož i se všemi jejich mohutnostmi těla i duše, s jejich celým životem, smrtí a věčností, cokoliv se jí bude líbit. Zakladatel MI dodává: „Duše, která se jí takto odevzdává, působí nevědomky na své okolí, prozařuje své okolí a jiné k následování přitahuje. To jí však nestačí. Touží udělat pro Neposkvrněnou všechno, co může, a proto prosí: Chceš-li, použij mne také celého bez jakékoli výhrady..., abych se stal ve Tvých neposkvrněných a nejlaskavějších rukou užitečným nástrojem k probuzení a co nejsilnějšímu růstu Tvé slávy v tolika zbloudilých a lhotejných duších, a tím způsobem k co největšímu rozšíření blaženého království Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.“ Svě odevzdání se Neposkvrněné potvrzujeme a projevujeme v praxi naplňováním Její vůle, kterou nám dává poznat skrze dobrá vnuknutí, životní okolnosti, ale především skrze přání a nařízení našich nadřízených, zvláště skrze papeže.
- 2. Nosit Zázračnou medailku.** Mnoho mimořádných obrácení,

náhlých uzdravení a jiných milostí poslal Bůh prosícím prostřednictvím Neposkvrněné Panny a Její Zázračné medailky. Neposkvrněná Panna sama nařídila dne 27.11.1830 sv. Kateřině Labouré, která byla v noviciátě Milosrdných sester sv. Vincence v Paříži, Rue du Bac, aby nechala tuto medailku razit. Sv. Maxmilián si zvolil jako zvláštní znamení svého hnutí právě tuto medailku. Doporučoval, aby ji Rytíři MI nosili a denně se modlili: „*O Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme, i za všechny, kdo se k Tobě neutíkají, a zvláště za nepřátele Církve svaté a za Ty, kdo jsou Ti svěřeni.*“ Usilovně propagoval tuto medailku mezi katolíky a nevěřícími. Věřil, že každý, kdo ji s dobrou vůlí přijme, obdrží dříve nebo později milost obrácení.

3. **Zapsat se do knihy MI** v Centru Rytířstva Neposkvrněné v Brně nebo v jiném místě, kde je **MI** kanonicky ustanoveno.

Jak se stát rytířem nebo rytířkou Neposkvrněné?

Napsat do Centra Rytířstva Neposkvrněné v Brně: „Chci se stát členem Rytířstva Neposkvrněné.“ K tomu je třeba připojit datum narození, datum 1. sv. přijímání (stačí rok) a vlastnoruční podpis. Zde Vás rádi zapíšeme do knihy MI a pošleme Vám Diplom MI a Zázračnou medailku. Po obdržení medailky a diplomu, nejlépe ve svátek Matky Boží, přistoupíte ke sv. zpovědi, přijmete Tělo Páně a poté se jí zcela odevzdáte, zasvětíte podle formule, která je uvedena diplomu. Pak si pověsíte na krk Zázračnou medailku.

**Adresa centra - Národní centrum Rytířstva Neposkvrněné,
Minoritská 1, 602 00 Brno**

Svatý Otec Jan Pavel II. nás povzbuzuje takto: „*Nejmilejší! Buďte silní ve víře a s nadšením plňte úkoly Rytířstva Neposkvrněné, ke kterému patříte, následující učení a příklad o. Maxmiliána Kolbeho... Kéž Vás vždy provází mé apoštolské požehnání, které dávám s velkou láskou Vám a všem členům Rytířstva Neposkvrněné.*“

Plnomocné odpustky pro členy Rytířstva Neposkvrněné

1. V den odevzdání se Neposkvrněné a vstupu do Její Rytířstva.
2. Na slavnost Neposkvrněného Početí - 8. prosince.
3. Na slavnost Zvěstování Páně - 25. března.
4. Na slavnost Nanebevzetí Panny Marie - 15. srpna.
5. Ve výročí zjevení Panny Marie v Lourdech - 11. února.
6. Ve výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě - 13. května.
7. Na svátek sv. Františka z Assisi - 4. října.
8. Ve výročí založení Rytířstva Neposkvrněné - 16. října.
9. Ve výročí zjevení Zázračné medailky - 27. listopadu.

Za všechny členy MI jsou v Centru Rytířstva slouženy Mše svaté:

1. Každou první sobotu v měsíci.
2. Na slavnost Matky Boží Panny Marie - 1. ledna.
3. Na slavnost Zmrtvýchvstání Páně.
4. Na slavnost Neposkvrněného Početí - 8. prosince.
5. Na slavnost Božího Narození 25. prosince (pastýřská).

Na úmysl zemřelých členů MI se slouží jedna mše svatá každý měsíc a také v den Dušiček.

„Kdo miluje Neposkvrněnou a obětuje se pro Ni, ten dosáhne spásy, posvěti sebe a jiným k posvěcení napomůže.“

sv. Maximilián Maria Kolbe

Doporučená literatura: O pravé Mariánské úctě

Jeden z nejznámějších spisů o Panně Marii vůbec. Papeže Jana Pavla II. ovlivnila tato kniha už jako mladého kněze tak, že si za své biskupské i papežské heslo vybral Grignonovu krátkou zásvětnou modlitbu Totus tuus: „Jsem celý Tvůj a všechno, co mám je Tvé, můj milý Ježíši, skrze Marii, Tvou svatou Matku.“ Publikace je doplněna světcovým životopisem a doporučeními několika papežů 20. století.

Knihu si můžete objednat v sakristii nebo zakoupit v karmelitánském nakladatelství v Olomouci cena 124,-Kč.

připravil Jakub Marek

Klášter Hora Matky Boží - Králíky

Na Velikonoční pondělí se uskutečnil malý výlet animátorů našich farností a otce Janusze na Horu Matky Boží do Králík. Napřed napíši něco k historii tohoto krásného místa a později na závěr něco z vlastních pocitů a dojmů, atp. Ale teď už k historii.

Na hoře nad městem je poutní areál, spojený s městem alejí s kapličkami. Nazývá se Hora Matky Boží. V době třicetileté války byla tato hora pustá a bez porostu, proto se jí říkalo Lysá hora. Na tuto horu v té době chodívala procesí modlících se dětí. Mezi nimi byl i malý Tobiáš Jan Becker (1649-1710), pozdější královéhradecký biskup. Ten si jako malý chlapec umínil, že až vyroste, postaví na této hoře kostel.

V roce 1696 byla účast v procesí tak veliká, že tehdejší králický farář Schliemann na to Tobiáše Beckera upozornil a připomenul mu jeho slib z dětství. A kanovník Becker se rozhodl svůj dětský sen realizovat.

Téhož roku si vyžádal povolení biskupa a spolu se svými přáteli se pustili do stavby kostela na Lysé hoře. Říká se, že při stavbě se přišlo na základy dávné svatyně a lidé dokonce uvěřili v předkřesťanský původ stavby. Za zpěvu mariánských písní vynášeli nahoru trámy i kamení často holýma rukama. Pomáhali lidé ze širokého okolí bez rozdílu stavu, nečekajíce žádné odměny, jen s vědomím, že Panna Maria pomáhá jim a teď je třeba tuto pomoc opětovat.

Základní kámen byl položen 7. září 1696 a za necelé čtyři roky byl chrám postaven. 21. srpna 1700 byl do kostela přenesen za velkého průvodu ctitelů vzácný obraz Panny Marie Sněžné - Santa Maria Maggiore, dar od Tobiáše Jana Beckera, jehož originál byl v Římě, o němž se říká, že jej namaloval evangelista sv. Lukáš. Obraz se stal srdcem tohoto poutního místa a na přání Tobiáše Jana Beckera Lysá hora dostala nové jméno - Hora Matky Boží.

Roku 1701 se Tobiáš Jan Becker stal královéhradeckým biskupem a v témže roce položil základní kámen ke stavbě kláštera, který přiléhá k

poutnímu kostelu. Stavba byla dokončena roku 1710 a za duchovní správce tohoto poutního místa ustanovil biskup Becker členy řádu servitů. V roce 1710 vypukl v Čechách mor. Královéhradecký biskup, tehdy už Adam, hrabě z Mitrovic, zasvětil diecézi ochraně Panny Marie. S majiteli zdejšího i okolních panství uspořádali průvod na Horu Matky Boží v Králíkách, jehož se zúčastnilo 10000 lidí. Mor ihned ustal.

V roce 1717 oznamuje biskup do Říma, že ke zdejší Panně Marii chodí ročně 60000 lidí. Roku 1723 už to bylo 100000 lidí. Roku 1728 dokonce zaznamenali 152000 lidí přijímajících Nejsvětější svátost.

V noci ze 7. na 8. srpna 1846 zasáhl poutní areál blesk a kostel i klášter vyhořely. Servité, kteří v klášteře působili, však s pomocí ctitelů Panny Marie je již za jeden rok opravili.

Servitů však bylo málo, a tak nakonec v roce 1883 přenechali působení na tomto velkém poutním místě redemptoristům.

Od roku 1972 byl celý areál prohlášen kulturní památkou.

Po roce 1990 se na Horu Matky Boží vrátili redemptoristé.

V současné době komunitu redemptoristů tvoří tři spolubratři, kteří se kromě správy poutního místa věnují lidovým misím.

Co mohu dodat? Toto poutní místo má své kouzlo. Když jsme tam dorazili, šli jsme nejprve do hlavní části kláštera. Neúčastnili jsme se tam mše svaté, ale měli jsme možnost se pomodlit, jak společně se skupinou animátorů a otcem Januszem, tak i sami. Atmosféra na hoře Matky Boží přímo v tom Klášteře mně velice oslovila a musím

říci, že se na ni nedá zapomenout. Ale je škoda, že jsme tam strávili velice krátký čas. Přesto všechno, že cesta tam nebyla zrovna nejkratší a trochu času to přece jen trvalo, musím uznat, že to určitě stálo za to tam jet, už kvůli tomu, že já osobně jsem tam ještě nebyla. Potom, co jsme se pomodlili v klášteře, vydali jsme se k pramenu, který byl asi 800 metrů od kláštera. Tam jsme se také společně pomodlili a každý jsme se vodou z něj opláchli - kdo chtěl, mohl se i napít. Cesta k pramenu byla takovou krásnou procházkou lesem.

Nezbývá mi nic, jen za ten krásný zážitek a chvíli Pánu Bohu a Panně Marii poděkovat.

připravila Jana Ošřádalová

SVATÝ JAN SARKANDER

6.květen

(20.12.1576 – 17.3.1620)

Od r. 1592 studoval filosofii na latinské škole Olomouci a od r. 1600 filozofii v Praze, kde se stal doktorem filosofie, poté studoval teologii ve Štýrském Hradci. Roku 1607 přijímá nižší svěcení v Kroměříži. Roku 1609 se stal v Brně jáhnem a katolickým knězem.

Od r. 1609 byl farářem v Uničově, 1611 farářem v Charváttech, 1612 farářem ve Zdounkách, 1615 farářem v Boskovicích. Roku 1616 byl farářem v Holešově, kde se stal zpovědníkem Ladislava Popela z Lobkovic. Žil v době velice těžké, kdy protestanté potlačovali katolickou víru a mnozí již od pravé víry odpadli. Sv. Jan Sarkander svou vlídností, bezúhonností, dobrotou srdce, zbožností a velikou úctou k Nejsvětější Svátosti získal k návratu do Církve mnoho bludařů. Tím ovšem vzbudil nenávisť protestantských vůdců a musel od nich snášet mnohá příkoří a nepřátelství. Vzhledem k beznadějnosti situace po rebelii protestantských stavů po roce 1618 se rozhodl vykonat pouť k zázračné Matce Boží čenstochovské v Polsku. Po návratu do Holešova se stalo, že k Holešovu táhli polští kozáci, kteří pustošili statky nekatolických pánů. Sv. Jan Sarkander jim vyšel s Nejsvětější Svátostí vstříc, a tím Holešov zachránil, protože Poláci, katolíci, se poklonili Nejsvětější Svátosti a odjeli. Ale místo vděku povstala proti sv. Janu Sarkanderovi další vlna nenávisť. Poté, co moc získali moravští protestantští stavové sympatizující s českým stavovským povstáním, ocitl se Sarkander ve velkém nebezpečí - byl touto stranou podezříván, že v Czenstochové z pověření Lobkovic dojednal pomoc císaři Ferdinandovi, kterého nechtěli moravští stavové uznat. Po zatčení byl čtyři týdny vyslýchán právem útrpným v městském vězení s mučírnou na místě dnešní Sarkandrovky kaple v Olomouci. Byl nucen k prozrazení, o čem v Polsku jednal, kdo pozval cizí vojska do země a co mu svěřil Popel z Lobkovic. Sarkander obvinění, že domlouval vpád polského vojska nebo vedl tajná jednání v Polsku odmítal. Protestanté ho osočovali kvůli věrnosti Katolické Církvi, obviňovali ho z vlastizrady a

chtěli na něm vyzvědět, z čeho se Ladislav z Lobkowicz u něj zpovídal. Protestanté chtěli tohoto katolického kněze donutit ke zrazení dvou kněžských povinností – hájit čest Církve a zachovat zpovědní tajemství. Byl čtyřikrát mučen. očiti svědkové vypovídali, že otáčel listy breviáře jazykem, protože rukama nemohl, v důsledku bolestivých zranění při mučení. Sv. Jan Sarkander zemřel okolo půlnoci 17. března. Raději zvolil smrt, než aby vyzradil zpovědní tajemství.

Svatý Jan Sarkander se nenechal zastrašit a nepokořil před mocí protestantských stavů, ale zůstal věrný katolické víře a svátostem. Je příkladem pro každého z nás. Příkladem zvláště aktuálním v této době, kdy v mediích můžeme pozorovat mnoho útoků proti katolické církvi. Útokům proti samotnému Kristu. Proto se modleme ke Svatému Janovi Sarkandrovi, abychom i my byli věrní své víře a nenechali se zastrašit od těch, kteří proti Ní vznášejí křivá obvinění.

připravil Kamil Štolpa

Co se chystá? ...

Ve dnech 8.-9. červen se uskuteční **pout' našich farností do Osvětimi a Čenstochové**. Cena se bude pohybovat kolem 800,-Kč. Kdo by měl zájem o účast na této pouti, ať se co nejrychleji přihlásí u kněze.

Zveme Vás

„MILÉ DĚTI, kdybyste věděly, jak vás miluji, plakaly byste radostí.“ Zveme vás všechny na májové pobožnosti, které se budou konat u kapličky na horním konci Přemyslovic denně v 18.30 hod. /kdy není mše svatá v kostele/.

Helena Grulichová

Vzdejme Bohu díky ...

Často se ve svém životě ptáme: Proč Pán Bůh dovolí, aby nějaké neštěstí někoho postihlo? Někteří jdou dále a říkají, že Bůh není dobrý, jestliže to dovolí, atp. Existuje jedno vyprávění, které by nám v tom mohlo napomoci.

Tedy jistý člověk chtěl velice poznat Boží cestu, proč svět vypadá, jak vypadá. Když se jednou položil pod stromem a rozjímal nad tím, prosil Boha o odpověď, postavil se u něj anděl a řekl: **Pojd' se mnou a ukážu ti cesty Páně.** Bez dlouhého zamýšlení šel za andělem. Brzy potkali na své cestě dva lidi. Jeden člověk zlý, vtisknul do ruky zlatý kalich druhému - dobrému. Anděl počkal, až usnou, sebral kalich dobrému a odnesl zlému. Člověk, který

šel za andělem, zeptal se: *Co děláš, přece to je loupež?* – **Neklad' otázek, ale pojd' a dívej se a poznáš cesty Páně** – odpověděl anděl.

Cestovali tedy dále, k domu jistého chudého člověka. Když vyšel z domu, anděl podpálil jeho dům. Rozčilený člověk, který šel za andělem, vzbouřil se mu a začal hasit oheň, ale anděl mu to nedovolil.

Jak můžeš podpalovat dům toho chudého člověka? Měl bys lidem pomáhat a netrápit je! – křičel člověk.

- **Řekl jsi, že chceš poznat záměr Boha, tedy se do toho neplet', jen pojd' dále!**

Později přicestovali k pramenu a zastavili se nad lávkou. Když se přiblížil otec se svým synem a vešli na lávku, anděl převrátil lávku, tak že otec se synem spadli do vody. Proud vody unesl dítě a to se utopilo. Otec vyšel z vody a zarmoucený se vrátil domů.

Ne, toho už je příliš. Strpěl jsem, jak jsi okradl spravedlivého, jak jsi podpálil dům chudého člověka, ale zabít nevinné dítě, to už je příliš! Nejsi žádný anděl, ale démon! – křičel člověk.

- Jsem anděl vyslaný Bohem na zemi, abych naplnil Jeho vůli na zemi a tobě vysvětlil, jaká je Jeho cesta – odpověděl.

To není pravda – Bůh není takový! Jistě Ti nenařídil dělat to, co děláš! – křičel neustále člověk.

- Dobře! Řeknu Ti, proč jsem se právě tak choval. Tedy v kalichu, který jsem sebral spravedlivému člověku, byl jed. Kdybych mu ho zanechal – otrávil by se. Člověk lstivý, který chtěl otrávit spravedlivého, ponese trest za své skutky. Chudý člověk, kterému jsem podpálil dům, najde v troskách velký poklad, který mu dovolí dožít klidně své dny. Člověk, kterého jsme potkali zde nad pramenem, byl velice zlým člověkem. Nechce znát Boha a vede velice prostopášný život. Po ztrátě svého syna, který se dostane do Nebe, obrátí se k Bohu a změni svůj život. Tím způsobem oba budou v nebi. Kdybych to neudělal, oba by byli zavržení. Zda tato vysvětlení Ti pomohla porozumět Boží vůli?

Člověk, který poslouchal se zájmem povídky anděla, pochopil, že Bůh vidí všechno jinak a více dokonale než on sám. Pochopil také, že Bůh na všechno má nejlepší řešení, i když navenek vypadá ono velice bolestně.

Slavíme měsíc květen, vzpomínáme na Pannu Marii, Matku Božího Syna. Mohli bychom předpokládat, že Její život byl sladký, plný samých radostných okamžiků. Zatím dobře víme, že tak tomu nebylo. A proč? Protože člověk nejvíce moudrosti získává ve zkouškách. To během zkoušek může se přesvědčit, zda mu na něčem nebo někom záleží nebo ne? To během zkoušek může se přesvědčit, na co už opravdu má a na co ne. To během zkoušek dokáže si nejlépe uvědomit, že stačí malý okamžik nepozornosti a může přijít o hodně. Proto Bůh dovoluje, abychom byli podrobeni různým zkouškám, abychom mohli získávat moudrost, vlastní posvěcení a opravdu se k Němu přibližovat. On vidí lépe než my. Neboť On vidí také to, co je

skryté před našima očima. Nám se jen často zdá, že vidíme, a přitom nevidíme skoro nic. Proto se zlobíme, že to, co se nám zdá být pravdou, pravdou není. Proto také nemůžeme někdy pochopit, proč se děje to nebo ono. Přitom také rychle zapomínáme, a proto za několik let, když už jsme shromáždili jisté zkušenosti a mohli bychom porozumět tomu, co se kdysi událo, nevracíme se k tomu, jen neustále pokračujeme v závěrech, které jsme si před lety udělali.

Vezměme si příklad z Panny Marie a stejně jako Ona, se srdcem plným důvěry v těžkých okamžicích umějme říci: ***Fiat mihi voluntas Tua*** – *At' se mi stane vůle Tvá*. Umějme ta slova vyslovit, plní důvěry, že se vždycky stane to nejlepší z možného. I kdybychom něčemu nerozuměli. Přijde čas, že stejně jak to anděl vysvětlil tomu člověku v povídce, zjeví to také nám, abychom se srdcem plným radosti mohli jásat nad velikostí a láskou našeho Stvořitele.

Když se nenaučíme postojte důvěry, zbude nám tehdy pouze Ho odprošovat za obviňování, pomlouvání, atp.

P. Janusz

Dětský koutek...

Mistr se díval z okna na náměstí. Uviděl Petra, jednoho ze svých žáků, jak někam běží.

Zavolal na něj a pozval ho k sobě domů.

„*Petře, viděl jsi dnes ráno nebe?*“

„*Ne, mistře.*“

„*A viděl jsi ulici, Petře? Viděl jsi ji dnes ráno?*“

„*Ano, mistře!*“

„*A vidíš ji teď?*“

„*Ano, mistře, vidím.*“

„*Pověz mi, co vidíš.*“

„*Lidi, koně, vozíky, kupce, jak rozhazují rukama, vesničany, jak se zahřívají, muže, ženy, jak chodí sem a tam.*“

„*Petře, Petře,*“ pokáral ho dobromyslně mistr, „*za padesát nebo za sto let tu pořád bude taková ulice a pořád tu bude takovýhle trh. Povozy*

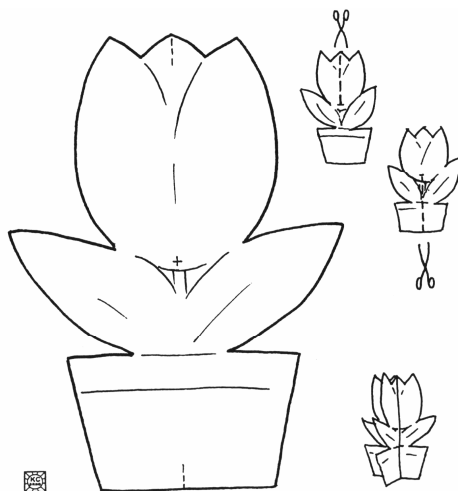
zase přivezou kupce, kteří budou prodávat a nakupovat koně. Ale nebudu tu já, ani ty. A tak se tě ptám, Petře, proč běžíš tak, že nemáš ani čas se podívat na nebe?“

Tento příběh nám i Petrovi říká, že se máme snažit se občas pár minut zastavit a zamyslet se nad tím, co je v životě důležité. V dnešní době lidé stále někam spěchají a neuvědomují si, kolik důležitých věcí jim v životě uniká. To je ale veliká chyba. Čas totiž utíká velmi rychle a my bychom se měli snažit využít každou vteřinu správně. Snažme se proto najít si čas na druhé a vidět nebe v srdci každého člověka. K tomu nám s láskou napomůže Panna Marie, která nás očekává na Májových pobožnostech. Snažme se proto najít si čas vidět nebe nejen v srdcích lidí, ale především u ní.

připravil Milan Ošťádal

Dárek pro maminku

Obrys tulipánu překresli dvakrát na tvrdší bílý karton a vystříhni. Květ, listy i květináč domaluj a vybarvi z obou stran podle vlastní fantazie. Potom každý tulipán uprostřed rozstříhni až do poloviny, a to jeden tulipán v horní části a druhý v dolní (podle nákresu). Oba díly pak do sebe zasuň. Vytvoří se plastický tulipán, který bude pěkně stát.

Maminky mají svátek 14. května. Určitě jim dárek udělá radost. Můžeme ho darovat třeba i Panně Marii.

Naděje

V břichu těhotné ženy byla dvojčata.
Jedno se zeptalo druhého:

- Věříš v život po porodu?
- Jasně. Něco musí být! Já si myslím, že právě proto jsme zde, abychom se připravili na to, co bude později.
- Hlouposti. Žádný život po porodu neexistuje. Jak by to mělo vypadat?
- No, nevím, ale bude více světla. Možná budeme utíkat a jíst pusinkou ...
- No to přece nedává smysl! Utíkat nejde. A kdo viděl, aby se jedlo pusou! Přece nás krmí pupeční šňůra.
- No, já nevím, ale uvidíme mámu. A ta se bude starat o nás.
- Máma? Ty věříš v mámu? Kdo to vůbec podle tebe je?
- No přece je všude kolem nás... Díky ní žijeme. Bez ní bychom neexistovali.
- Nevěřím! Žádnou mámu jsem neviděl, to znamená, že není.
- Ale, jak to? Přece, když je ticho, můžeme poslouchat, jak zpívá, nebo pocítit, jak hladí náš svět. Víš, já si myslím, že opravdový život začne teprve později...

Neznámý autor

Není tomu podobně s naším životem? Však také často nedáváme víry tomu, co v tom okamžiku nejsme schopni svými smysly prozkoumat. Zatím ne všechno lze pochopit rozumem. Jisté věci můžeme poznat pouze vírou.

P. Janusz

Vydává Římskokatolický farní úřad v Laškově pod záštitou otce Janusze Łomzika
Podněty, příspěvky a informace k otištění lze odevzdat na faře nebo animátorům farnosti.
Náklady na 1 ks výtisku: 8,- Kč. Proto prosíme o dobrovolný příspěvek. Předem děkujeme za pochopení.
www.farnost-laskov.wz.cz email: jasielz@volny.cz tel. 739523415